

vedtagelse at opfordre EU-Kommissionen til at tage initiativ til udarbejdelse af et direktivforslag til en informationsprocedure svarende til den i lovforslaget. Mindretallet kan ligeledes støtte, at ministeren informerer EU-miljøministrene om det i lovforslaget indeholdte underretningssystem og opfordrer dem til, at de øvrige EU-lande gennemfører lignende systemer og i øvrigt støtter det igangværende arbejde på dette område i FN's miljøorganisation UNEP og i de nordiske lande, jf. ministerens svar på spørgsmål 11. Det grundliggende princip er således tiltalende, men den danske enegang håbløs.

Mindretallet finder det tilfredsstillende, at ministeren i folketingsåret 1997-98 vil orientere udvalget om status for de internationale initiativer, og mindretallet opfordrer ministeren til at lade redegørelsen omfatte de i Danmark indhøstede erfaringer på området, herunder en opgørelse af samtlige gange loven er anvendt og af, hvor mange gange underretningspligten har medvirket til eller modvirket salg af brugte produktionsanlæg fra listevirksomheder. Redegørelsen bør endvidere indeholde en opgørelse af eventuelle problemer for danske virksomheder, der har søster- eller datterselskaber i udlandet, så det kan sandsynliggøres, i hvor høj grad det er muligt for disse selskaber at planlægge sig ud af problemerne, som ministeren hævder i sit afvisende svar på udvalgets spørgsmål 28. Redegørelsen bør endvidere vurdere, om 2-måneders grænsen kan nedsættes, og sluttelig bør redegørelsen indeholde informationer om, hvor mange af de berørte anlæg, der på sagsbehandlingstidspunktet lever op til de krav, der stilles i importlandet, men ikke længere til de krav, der stilles i Danmark som følge af Danmarks foregangsstatus på en række miljøområder. For mindretallet er det vigtigt at tænke i livscyklusbaner, så produktionsanlæg ikke forvandles til en bunke skrot i Danmark samtidig med, at helt parallelle produktionsanlæg opbygges andetsteds. Det vil være et u hensigtsmæssigt spild af værdier.

Mindretallet er betænkelig ved lovforslagets indsættelse af en bemyndigelsesbestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 7a, da mindretallet ikke føler sig overbevist om, i hvilket omfang den vil blive brugt. Navnlig er mindretallet betænkelig ved, at også virksomheder, hvor der ikke kræves tilladelse til etablering, nu kan på-

lægges egenkontrol uden nogen form for kompensation. Det vil dermed gøre det sværere at etablere egen virksomhed, og det synes ikke umiddelbart overskueligt at bedømme, hvor omfattende former for egenkontrol en virksomhed kan pålægges.

Mindretallet kan tilslutte sig ministerens ønske om at ændre miljøbeskyttelseslovens § 17, stk. 3, 2. pkt., så autorisationen til personer og virksomheder, der udfører rottebekæmpelse, kan tilbagekaldes, hvis indehaveren gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed i forbindelse med rottebekæmpelse. Mindretallet kan tilslutte sig ændringen i miljøbeskyttelseslovens § 20, så ændring og tilbagekaldelse sker uden erstatning. Mindretallet kan tilslutte sig ændringen i miljøbeskyttelseslovens § 88, så morarentebestemmelserne bringes i overensstemmelse med Skatteministeriets tilsvarende bestemmelser i love og bekendtgørelser, og mindretallet kan tilslutte sig ændringen af miljøbeskyttelseslovens § 111, så beslaglæggelse vil kunne ske i medfør af retsplejelovens gældende bestemmelser.

Af lovforslagets ændringer til miljøbeskyttelseslovens § 51 fremgår det, at miljø- og energiministeren skal kunne fastsætte regler om, at den, der markedsfører et produkt eller en emballage, over for tilsynsmyndigheden skal kunne dokumentere, at produktet eller emballagen er fremstillet og sammensat i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af loven. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at den, der udbyder, forhandler, eller distribuerer et produkt, herunder en emballage, hvor det er særligt påkrævet, skal fremskaffe bestemte oplysninger om produktet eller medvirke hertil.

Dette er en klar opstramning, og mindretallet finder, at man her pålægger virksomhederne administrative og økonomiske byrder. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at det undertiden kan være både teknisk vanskeligt og omkostningskrævende at føre dokumentation for eksempelvis indholdet eller fraværet af bestemte stoffer og materialer i et produkt eller i emballagen. Dette er efter mindretallets opfattelse i strid med oplysningen på side 3 i bemærkningerne, hvoraf det fremgår, at lovforslaget ikke i sig selv medfører økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Det glæder mindretallet, at en del af de urimeligheder i lovforslaget, som mindretallet